

ydes som Laan til enkelte Fiskere og de andre 200 000 Kr. som Laan til Laaneforeninger. Det er imidlertid Hensigten, at hvad der ikke anvendes til det ene Formaal, kan overføres til det andet.

Lovforslaget er, hvad man kalder en Genganger, idet vi plejer at behandle det hvert Aar, og der er denne Gang ikke foretaget anden Ændring, end at Renten er forhøjet med $\frac{1}{2}$ pCt., hvad man vel vil finde rimeligt under Hensyn til de nuværende økonomiske Forhold.

Fra en enkelt Side i Folketinget blev der rettet Anmodning til mig om at faa Fordelingsforholdet ændret, saaledes at der blev fastsat 300 000 Kr. til direkte Udlaan og 100 000 Kr. til Laaneforeninger, da det i Praksis har vist sig, at der er langt flere Begøring om direkte Laan end om Udlaan til Laaneforeninger. Men da vi netop i Overensstemmelse med tidligere Praksis har bestemt, at hvad der spares til det ene Formaal, kan anvendes til det andet, og da man i Administrationen mener at kunne administrere Loven paa en saadan Maade, at der ingen Ulemper volder, og at de, der ønsker Laan, kan faa dem, har man i Folketinget ment at kunne gaa med til Lovforslaget, som det foreligger.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme i det høje Ting.

M. C. Jensen: Ved Gennemførelsen af Lov om Fiskerilaan af 1904 blev de nuværende Rammer for Udlaan til Hjælp til Fiskere givet. De Love, vi havde haft før den Tid, gik ud paa, at der gennem Kommunerne kunde udlaanes indtil 100 000 Kr. til Fiskerne, men efterhaanden som der fremkom Krav om disse Laan, blev man klar over, at der var en Uensartethed til Stede ved Uddelingen, og ikke mindst af den Grund fik vi Loven af 1904, hvorved de Fiskere, som ønskede Laan, kom i direkte Forbindelse med Staten; men samtidig blev det bestemt, at der ogsaa kunde ydes Laan til Fiskere, som skulde bruge ganske smaa Baade, naar de sluttede sig sammen og dannede Laaneforeninger. Denne Form for Laaneverksomhed er stadig bibeholdt, og det maa sikkert erkendes fra alle Sider, at det har været en udmærket Form for Udlaan, og jeg kan da ogsaa her slaa fast, at den i høj Grad har medvirket til den gode og sunde Udvikling, der er sket indenfor Fiskeriet. Loven af 1904 er, efter at den første Gang udløb, blevet fornyet adskillige Gange; første Gang forlængede man den med 5 Aar, fra 1914 blev den 2 Gange

fornyet for et Tidsrum af 3 Aar, men fra 1920 kom Loven kun til at gælde for et Aar ad Gangen. Grunden til, at man kun vedtog Loven med et Aars Gyldighed, var sikkert den, at Forholdene umiddelbart efter Krigen var saa usikre, at man ikke var i Stand til at overse Lovens Virkninger, men dertil kom de uheldige Afsætningsforhold og en Henvendelse fra Organisationen til Ministeriet om at sætte Laanebeløbet ned fra 500 000 Kr. til 400 000 Kr. Nu er Forholdene jo betydelig ændrede, Fiskeriet er heldigvis ved at komme ind i et godt og sundt Leje igen, hvad Afsætningsforholdene angaar, og der er ingen Tvivl om, at man maa ønske en Forhøjelse af det Beløb, der kan udlaanes til Fiskere. Men jeg er klar over, at hvis man ikke vil sinke det foreliggende Lovforslags Vedtagelse, kan en saadan Ændring ikke indføres i dette Lovforslag, og jeg skal da heller ikke fremsætte Ønske derom. Jeg vil kun henstille til den højtærede Minister, at Beløbets Forhøjelse maa blive taget under velvillig Overvejelse. Ligeledes vil jeg henstille til Ministeren, om det ikke vilde være heldigst at gøre Loven permanent. I Virkeligheden er det jo saaledes, at man i Fiskerikredse sikkert regner med, at Loven stadig bliver fornyet, og da der fra alle Partiers Side gives udelt Tilslutning til Lovens Forlængelse, maa jeg anse det for det bedste, at Loven gøres permanent; paa den Maade behøvede vi jo ikke hvert Aar at behandle et Forslag til Lov om at forlænge den paa-gældende Lov.

Der er fra Fiskerne sket Henvendelse om, at man for det kommende Finansaar, altsaa for den Tid, Loven foreslaas at skulle gælde, udvidede Rammerne, saaledes at der ogsaa kunde ydes Laan til Anskaffelse af større og nye Motorer i brugte Fartøjer. Saaledes som Lovforslaget er affattet, kan dette ikke lade sig gøre, og man har derfor ønsket en Ændring i Loven. Vi har haft Sagen til Behandling i Dansk Fiskeriforening, og om vi end maatte indrømme, at det vilde være en ret betydelig Hjælp til Fiskerne, var vi dog betænkelige ved at anbefale en saadan Ændring, medmindre Laanebeløbet blev forhøjet. Derom har der været ført Forhandlinger med den højtærede Landbrugsminister, men Ministeren mente paa det sene Tidspunkt, da disse Ønsker fremkom, ikke at kunne gaa med til, at Beløbet blev forhøjet for det kommende Finansaar. Og saa dette Spørgsmaal vil jeg gerne henstille til den højtærede Ministers velvillige Overvejelse, da det har overordentlig stor Betydning, at Fiskerne sættes i Stand til at